

saa disse Mennesker maa faa den Dyrtids-hjælp, som de i høj Grad trænger til. Trafikministeriet har tidligere givet dem en Lønforhøjelse, og jeg haaber, at man ogsaa ved denne Lejlighed, naar man trænger til Bunds i Sagen, i hvert Fald fra Udvalgets Side vil finde sig foranlediget til at tage Spørgsmaalet op til Fordel for denne Institution.

Formanden: Folketingsmand N. Neergaard har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Jeg vil kun sige til den højtærede Finansminister, at nu fik vi alligevel lidt mere at vide, end da han talte forrige Gang, og jeg tror nu, at det er langt hensigtsmæssigere at henlægge denne Del af Forhandlingen til et Udvalg. Jeg er sikker paa, at den højtærede Finansminister dør vil udtale sig, om jeg saa maa sige, noget friere, end han gør her i Salen, og jeg tvivler ikke paa, at vi faar det Resultat ud deraf, som er ønskeligt, nemlig at faa at vide, hvordan den højtærede Finansminister tænker sig at tilvejebringe Dækning for de her foreslaaede Udgifter.

Formanden: Folketingsmand Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kompensation skal jeg henholde mig til, hvad den højtærede Ordfører for Venstre har udtalt. Jeg mener ligesom det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), at det er vanskelige Tider, vi lever i, og det maa staa os klart, at disse haarde Tider særlig har ramt Tjenestemandstanden. Det var nødvendigt, at vi tog Sagen op til Forhandling her i Tinget, for at man kunde undgaa den sørgelige Situation, det ærede Medlem talte om. Man kunde risikere at tvinge de paagældende ind i saadanne Forhold, at de ikke var i Stand til at bære de økonomiske Byrder, der lægges paa dem.

Jeg vil give den højtærede Finansminister fuldstændig Ret i, at mange af de Tjenestemænd, der har de store Lønninger, udfører deres Arbejde af Hensyn til Samfundets Vel, at det er et Pligtarbejde o. s. v., men jeg synes, det ser lidt underligt og lidt smaaligt ud, naar Staten, medens man bevilger Løntillæg til alle andre, stopper op, naar man kommer til disse, og siger: I gør et stort og samfundsnyttigt Arbejde, men I skal alligevel ikke med. Det vilde dog være en Aner-

kendelse og Opmuntring for dem, naar de blev taget med, og da den højtærede Finansminister selv har sagt, at dette ikke vilde betyde særlig meget i finansiel Henseende, synes jeg, det ser lidt underligt ud, at man skiller disse Tjenestemænd ud fra alle de andre og siger: Jeres Arbejde skal ikke paaskønnes i disse vanskelige Tider.

Det forekommer mig i øvrigt, at den Betragtning, som den højtærede Finansminister gjorde gældende med Hensyn til Pensionisterne, kan akkurat lige saa godt anlægges paa dem, der er i Funktion. Den højtærede Minister udtalte, at Pensionsforholdene var forkerte, at Pensionen var for lille. Ja, det er rigtigt, men for de Tjenestemænd, der er i Funktion, er Forholdet det tilsvarende; for dem er Lønnen for lille. Derfor maa vi give Love, hvorved vi kan hjælpe dem over den Nødstilstand, de befinder sig i. Det samme er Tilfældet for Pensionisternes Vedkommende; Forholdene er ganske uholdbare for dem. Derfor mener jeg, at Samfundet ogsaa har Pligt til at komme disse gamle udtjente Tjenestemænd til Hjælp, og jeg udtaler Haabet om, at det maa blive muligt for os under Udvalgets Arbejde at finde en Form, hvorved vi kan hjælpe dem saaledes, at de virkelig kommer til at leve under bedre Kaar, end de har for Øjeblikket.

Fraenkel: Under Debatten er der, vistnok af de fleste Talere, ogsaa af den højtærede Finansminister, henvist til Lønningskommissionen og det Resultat, man kunde vente af dens Arbejde, som noget, man ønskede snarest muligt. Hvis jeg har opfattet dette rigtigt, vil jeg udtale, at det er forstaaeligt, at et saadant Ønske kan næres, idet man tænker sig Muligheden af, at man, naar Lønningskommissionens Arbejde foreligger, kan undgaa disse stadige Fornyerelser af midlertidige Tillæg, Dyrtids-hjælp o. s. v. og komme ind i en mere stabil Tilstand. Men inden en saadan Forventning med Hensyn til Lønningskommissionens Arbejde bølger ud over Landet her inde fra, tror jeg, det vilde være rigtigt, om en Opfattelse ud fra et andet Synspunkt gjorde sig gældende, og det er Grunden til, at jeg har bedt om Ordet.

Jeg vilde anse det for højst uheldigt, for ikke at sige ulykkeligt, om Kommissionen kom til et Resultat nu, og man derudfra skred til en Fastlæggelse af Lønningerne. Hvad er det nemlig, der er i Vejen med det hele? Det er jo dette, at